

MĘDROSZKA (1) *sb m*

mędroszka *a. mędroszek.*

N pl mędroszkowie.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. mędrek.

Peior. Człowiek bezpodstawnie uważający się za mądrego; argutator, argutulus, qui sapiens sibi videtur, sciolus Cn: Ale ci co zwikłali rozumy [prawami/ Ni zwiedzą gdy s fráfunkow poźáleią íami. [...] Bárzo ci mędrośzkowie z brzegow wylewáią *RejZwierc* 239v.

Cf **MĘDREK, MĘDRELA**

ZZa